

Борба

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО

СЪБОТА

11 ЯНУАРИ

1969

ГОД. XXVI

Бр. 5

(2517)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

В ЗАВОД „Г. ТЕРЗИЕВ“

Студентите и снеговалежните дъждове създадоха редица трудности и за работниците от завода за стоманобетонни изделия и конструкции „Георги Терзиев“ край Свищов. Най-големи затруднения срещнаха осемдесетте бетонджии, които работят в цех „Открити площадки“. Преодолявайки стихийни развихрилите се природни стихии, те са винаги на трудовия си пост, като изпълняват производствените си задължения ритмично още от първите дни.

На първо време бригадите отляха необходимите елементи за нуждите на гиганта на химията — Химкомбината край Свищов, а под опитното ръководство на Димитър Марков и Веселин Петков бяха изработени и първите колонии за 1969 година. Най-голям дял се пада за това на арматуристите, които изпратиха първата работна седмица на месца със 120 на сто средно изпълнение на трудовите норми. През същото време вече бяха готови и над 80 центрофугални стълба и повече от 500 железобетонни траверси, така необходими за родния жп транспорт.

Радост е ентузиазмът, с който работниците, специалистите и служителите от завод „Г. Терзиев“ започнаха и изпратиха първата работна седмица на юбилейната 1969 година.

И. Григоров

Грижа за човека

Към сградата на дизеловото локомотивно депо на гара Горна Оряховица беше открита битова сграда. В нея има баня за обслужващия персонал, пералня, гладилница. Тук са и обзавестите с модерни уреди медицински и зъболекарски кабинети.

Транспортните работници с радост срещат тази нова придобивка.

Ил. Йосифов

Амбицията на балванските животновъди

Неудовлетворението от 1968 ★ Новата година иска своето ★ Изпълнението за дължение на ОКС

Разбраха много добре смущението на главния зоотехник на ДЗС—Балван Елена Буковска. Стопанството дори и в благоприятни години не е постигало позитивни успехи в животновъдството. Да се търсят постижения в такава трудна година би значело човек да бъде твърде далеч от действителността, след като дори и стопанства, завоювали първите места в окръга, не можаха да приключат годината с добри резултати.

Смущението идваше от факта, че в един от основните отрасли, говедовъдството, планът не можеше да бъде изпълнен. Доячките наложиха средно по 2347 л от крава при заплащане 2555 литра.

Вярно, Киро Димитров успя да препише годишния си план — 41 т, с един тон, Цанко Иванов, въпреки че не постигна предвиденото му количество, надолу 53 тона, а овчарите реализираха годишната си програма по всички показатели. Но въпреки това, неудовлетворението от изминалата година си остава.

А във фермите тече обичайният живот. Животновъдите пристигат в тъмно по едва очертаваните в дълбокия сняг пътечки и едва когато светнат лампите вечер тръгват към домовете си. Овчарите трудно намират време да се откъснат от работата си, за да хапнат. За тях настъпва най-уморителните дни — вече над 840 агнета пълнят кошарите на стопанството. Заедно с радостта, която носят те, идват и затрудненията. Много от овцете близнят, а при тази оскъдност на фуражи за повечето от тях ще бъде трудно да изхранят по две агнета. Сено и въпрос, който следва зоотехниката възвещава ферма — при овчарите, при телчарите и краеведците. Животновъдите настояват, искат своето, защото знаят — че може да се очаква кой знае каква продукция и прираст като се хранят животните само със сена, слама и малко концентрати фураж.

Вече месеци наред тук са в очакване — по график трябва да получат тази зима 100 тона мелаца — досега нито тон. За декември бяха обещани 25 тона — нито килограм. И сега пак са в очакване — поредното обещание на Окръжния кооперативен съюз е мелацата да пристигнат към 15 януари. А дали и този път Балван няма да бъде изместен някъде назад?

Разбира се, планът за 1969 г. си е план и трябва да се изпълнява. Тук вече балванчаните могат да се похвалят, че още в първите дни на годината са в крак с него. Доячките предават определено им по дневния график мляко — 3100 литра, и даже малко отгоре. Овчарите в Еменската овцеферма въведоха през новата година бригадно отглеждане на стадата си — 4 души се грижат за 370 овце. Стремиме е да им се осигури редовно почистване, да се облекчи трудът им, а това предполага и подобрена работа и продукция. Началото на годината очерта амбицията на животновъдите за изпълнение годишната си програма и тя не бива да бъде събвана с такъв затруднения, като липсата на мелаца.

Н. ЯМБОЛИЕВА

Механизирано почистване на снега във Велико Търново.
Сил: Г. КОЛЕВ

Сега ли се мисли за зимата?

Какво показва една наша проверка ★ Когато зимата ни свари неподготвени ★ Планове и действителност

Естествено е в първите дни на всяка нова година да се посещават най-напред тези предприятия, които са изпратили старата година с най-големи производствени успехи. И особено когато колективът е така млад, както е случаят с Машиностроителния завод в Клинфарев. Тук машините се завъртат едва в началото на юли м. г., а годишната производствена програма беше изпълнена 204 на сто.

Като начало всичко това е много добре. Радостно е и значителното увеличаване на плана за тази година на 800 000 лв., и стремиме у ръководството да се бори реално за изработване обща промишлена продукция над един милион лева. Основното в новата производствена програма са новите производства — сушилня СПЗ-65, дозатор за ябълкова каша и охладителна колона, които трябва да бъдат внедрени в производството през първото полугодие, а също така хомогенизатор коагулатор и др. — през второто полугодие.

Планът за януари е 50 000 лв. За неговото осъществяване ще бъдат изработени 70 бланшорни казанчета, 40 лукорезачки и механична работа на други заводи. Работна ръка и машини има достатъчно. Известни сътресения ще се получат с материалите, но важно е, че засега не липсват условия за ритмично производство.

Какво показва обаче извършената проверка на 9 януари? Към десет часа бошинството от работниците от първа смяна се бяха пуснали машините (тона не стана и до края на смяната). Край печките във всички производствени помещения имаше малки и по-големи групи — стругари и фрезисти бездействи-

ваха главно поради студа, а част от монтьорите — и по липса на работа. Така няма да е така, когато през този може би най-студен ден от започването на зимата само единият от всички трите калорифери работеше. Вторият беше пуснат с шест часа закъснение, а повреденият трети заработи едва по обяд.

Масовото бездействие на работниците този ден предизвика екстрено свикване на комунитетите. На това кратко съвещание беше наблегнато най-вече на въпроса за личния пример на комунитетите. Той наистина може да даде нужните резултати, но когато са налице елементарни условия за труд. Най-ценното на съвещанието е, че се взе решение незабавно да бъдат изработени с поддръжни материали няколко печки, тъй като само какалориферите са недостатъчни да затоплят огромното помещение. Може да се съжалява, че това решение идва толкова късно. Та нали се правят планове за зимната подготовка, нали още на годишното отчетно-изборно събрание на партийната организация въпросът за отоплението е бил поставен най-сериозно?

Съгласни сме, че в един млад колектив, в едно ново предприятие изведнъж не може да се създадат традиции и ред, че за много неща липсва опит и на ръководители, и на организации, и на работници. Но за елементарните неща това не би трябвало да се отнася. На какво се основава ръководството — че няма да има зима ли? Случидото се на 9 януари трябва да бъде като обща на ухото на всички ръководители и на колектива.

Н. МИНКОВ

Транспортните работници и трудностите

Първите дни на новата 1969 година поставиха още веднаж на сурово изпитание трудолюбивата армия на транспортните работници. Неотшумял още новодобрият празник и хората развихриха зимна виелица, да се преборят с нея.

ДАП — клон Горна Оряховица не допусна нито една линия да остане необслужвана в тия дни. Локомотивното стопанство на жп възел Горна Оряховица е също в пълен ред.

В цялата тази борба немалък дял има профсъюзната работа

Дневни * Вести

СЕМИНАР — председателите на градските и общинските женски и членове на женкомитетите при Окръжния съвет на Профсъюзите, Окръжния кооперативен съюз и председателите на женкомитетите в предприятията от окръга се състоя в четвъртък във Велико Търново. Участничките в семинара бяха познати с перспективите на комунално-битовото и културно строителство в окръга, решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП и задачите на новоизградените съвети на жените.

ПО ВЪПРОСИТЕ на многофакторното заплащане на труда в ТКЗС бе организиран в четвъртък, в залата на Окръжния народен съвет, семинар. В него участваха специалисти от Окръжния кооперативен съюз, Окръжния народен съвет и председатели на трудово-кооперативни земеделски стопанства от окръга.

за организиране на извънредни сменни и бригади, за извеждане на целите колективни срещу зимната стихия. Под ръководството на профкомитетите и профорганизациите за разчитане на снега се включиха и колективите на помощните служби към ЖП управление — III ел. секция, IX жп секция, армейски от жп военно поделение и други.

Героизмът в тия дни е в смелостта на шофьорите, които сядат зад кормилото и с риск на живота си повеждат колите. Той е в дежурното будване на служителите от пътническата и разпределителна гара на Горна Оряховица та до най-малките спирки и кантони... Имена? Може би всеки трябва да назовем поименно, защото всеки транспортен работник преодолява сега поредица от трудности, които, разказани отделно, извикват възхищение.

Сега особено важно в борбата за поддържане на всички пътища артериите, съществено, отживчивостта на Окръжното пътно управление, народните съвети и всички ведомства, които се грижат за поддържането на пътя, да бъде той удобен за преминаване на колите. Ето един факт. Само за няколко дни се натрупа над 20 автобуса със счупени ресори. Затова пътищата трябва да се разчистват във всички участъци системно и добре — до твърда основа.

Зимата поднесе сурови изпитания. Независимо от някои закъснения и временни смущения, трябва да кажем — транспортните работници от всички сектори показаха още веднаж, че достойно изпълняват големия си трудов дълг.

ДИЧО ТОНЕВ

председател на Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията

В ГРАДСКИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

БЪДЕЩИЯТ ЦЕНТЪР НА ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ГРАДСКИЯТ УНИВЕРСАЛЕН МАГАЗИН И ДЕТАИЛИ ПО КВАРТАЛ „ВАРУШ“

В четвъртък в Градския народен съвет — Велико Търново се състоя съвещание за предварително разглеждане и обсъждане на проекти на „Главпроект“ — София за Велико Търново — идейно-застроителен план за административен център на града, подробен идейно-застроителен план на част от квартал „Варуша“, идеен проект за градския универсален магазин и плавно задание за търговски център с градски супермаркет на новия пазар.

В обсъждането взеха участие първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Гужаров, първият секретар на Градския комитет на БКП Димитър Петров, председател на изпълкома на Градския народен съвет инж. Недялко Калпакиев, секретарят на Общонародния комитет за развитие на Велико Търново Христо Косилов, заслужилите архитекти Никола Николов, арх. Емил Димчев, арх. Данаил Кънев, арх. Иван Янков от проектантския колектив на „Главпроект“, работещ за Велико Търново, представители и специалисти от Окръжния и Градския народен съвет, проектанти от Районната проектантска организация, ръководители на търговски организации в града и др.

Арх. Никола Николов докладва за разработката на идейно-застроителния план на административния център, който е резултат на дълготрени проучвания по отношение на композиция, обемно-пространствено изграждане, транспорт и комуникации, силует, площадни пространства, ансамбловото решение със съществуващата застройка, връзки и погледи, мащабност, монументално-скулптурна украса и др. Новият център ще заеме и площ от терена на ВВУ „Васил Левски“. В общото композиционно решение на центъра ще участвуват изградените вече в този район обществени и други сгради, както и новопроектираните: дом на Окръжния и Градския комитет на БКП, дом на Окръжния народен съвет, дом на Градския народен съвет, концертна

зала, куклен театър, административни сгради, нов голям хотел, универсален магазин, жилищни сгради.

Предлаганият проект има от значение към най-интересната панорама на старинната част и към Света гора, а така също предвижда и включването на река Янтра в общата композиция.

При обсъждането на проекта бяха направени ценни предложения и препоръки, които ще бъдат съобразени в по-нататъшната работа на проектантския колектив и след изработването на втори вариант идейно-застроителния план ще бъде внесен за официално обсъждане и одобрение.

Арх. Емил Димчев докладва идейно-застроителния план на част от „Варуша“ (теренът между ул. „Резервоарска“ и „Опълченска“, хотел „Янтра“ до площад пред Държавната автогостиница). Планът предвижда запазване на общия характер на застрояката и силуета, изграждане на нови сгради на празните места, обвиване на крайно изпосения жилищен фонд, подобряване на панорамата, обемите и архитектурата. С това ще се създадат подобри условия за живот на обитателите, отговарящи на съвре-

менните изисквания. В близко време, след уредването на някои процедурни въпроси — изработване на улично-регулационен план, обявяване на гражданите и обсъждане от обществеността, проектът ще бъде внесен за утвърждаване в Министертството на строежите и архитектурата.

Обсъден бе и идейният проект за градски универсален магазин и плановото задание за търговски център със супермаркет на новия пазар, по който по-добрите разяснения направи проектантът арх. Емил Димчев. Проектът за универсален магазин, независимо от сложността на задачите — терени, комуникации, функционални и други условия, е разработен презисно и на високо ниво. Той ще бъде най-големият търговски комплекс в града, с ресторант и складарница. В отделно тяло, свързано с общия обем, се предвиждат помещения за управление на търговските организации.

Докладваните материали за универсалния магазин и новия пазар ще бъдат внесени в експертния съвет при Министерството на вътрешната търговия и други институти за утвърждаване.

Ил. МОНОВ

ПО СВЕТА ★ ПО СВЕТА

ВТОРИ ПОЛЕТ НА „ТУ-144“

МОСКВА, 10 януари (ТАСС) — Съветският сверхзвуков пътнически самолет „Ту-144“, развиваш скорост 2500 км в час, успешно извърши втори изпитателен полет. И този път той бе пилотиран от изпитателя Едуард Еляин.

В продължение на 50 минути

журналистите наблюдаваха този полет, намирайки се на 100 метра от самолета в „Ту-124“ — самолет придружител.

„Ако погледнем „Ту-144“ отстрани, можем да намерим сходство с летищ жерав“, пише кореспондентът на „Комсомольская правда“ Василий Песков.

ПО ДИРИТЕ НА СЪБИТИЯТА В КОСОВО И В ТЕТОВО

БЕЛГРАД, 10 януари (кор. на БТА) — В Косово понастоящем се провеждат съвещания и събрания на местните организации на СЮК, които се занимават главно с изясняване участието на техни членове в станалите неотдавна демонстрации. Според вестник „Политика“ досега са изключени 50 членове на СЮК, а на 14 са наложени други наказания. Тези данни не са пълни, тъй като са събрани

само от някои общини. Явно броят на изключените е много по-голям.

Според частични сведения от училищата в Косово са уволени 12 преподаватели и около 10 други са временно отстранени. Наказание затвор от 13–30 дни са получили 53 души, а съдебно лишени се води срещу 20 лица, обречени в организиране на демонстрациите.

ГЛАДНА СТАЧКА НА ИСПАНСКИ ПОЛИТЗАТВОРНИЦИ

ПАРИЖ, 10 януари (ТАСС) — 43-ма политически затворници от испанския затвор в Сория продължават гладната стачка, обявена на 21 декември, съобщава вестник „Монд“. Вестникът подчертава, че четирима от

затворниците се намират в тежко състояние и са били изпратени в болница.

Между политзатворниците, които провеждат гладна стачка, е членът на ЦК на Испанската компартия Хосе Сандовал.

„ЗЛАТНАТА ТРЕСКА“ СЕ ВЪЗБЪНОВЯВА

ПАРИЖ, 10 януари (ТАСС) — Спекулативното търсене отново предизвика рязко покачване на цените на златото и златните монети на парижката борса. Килограмово кюлче злато оня ден само за един сеанс поскъпна със 75 франка. Неговата цена достигна 7195 франка. Абсолютен рекорд установи и наполеонът (златна монета на стойност 20 франка), който се продаваше за 68,7 франка. Такава висока цена наполеонът не е имал от времето на създаването на пазара на златото в Па-

риж през 1948 година. Цената на унция злато достигна 45,2 долара, при официален курс 35 долара.

Днес френските вестници оживено коментират възобновяването на „златната треска“, подчертавайки, че тя е породена между другото от засилването на инфлацията в САЩ, от падането на акциите на уолстрийската борса, от влошаването на плателния баланс на Англия и от неувереността по отношение на финансовата политика на новото американско правителство.

Измама и действителност за американския войник. Началото на трагедията — няколко часа „забавление“ в шоша бар в Токио преди замкването за Сайгон. Краят на трагедията — сред развалините на сваления от южновьетнамските патриоти са моет в джунглите на Южен Вьетнам.

Ст. Градинарова

ЕДНА ГОДИНА СЛЕД ДЕКЕМВРИЙСКИЯ ПЛЕНУМ

Какво показва една равностетка ★ Младешите от Карансен чувствуват бащинската грижа на Партията

Измина една година от Декемврийския пленум на Централния комитет на БКП. И не можем сега да не обрнем поглед назад, да видим как сме изпълнили решенията на пленума.

Още в началото на годината Общинският партиен комитет задължи партийните бора и организации да обсъдят състоянието на комсомолските дружества. Да им се оказва всеобща помощ, за да разгрънат те побогата и многостранна дейност сред младежта.

Общинският партиен комитет е разглеждал работата на Комсомола след Декемврийския пленум два пъти. На първото заседание се обсъдиха и приеха мероприятията за работата с младежите и Комсомола. На следващото бе направена равностетка как се изпълняват приетите решения, оценки се работата на комunistите, изпратени с партийно поръчение за подобряване работата в Комсомола.

Партийните организации също обсъдиха работата на комсомолските дружества, приеха мерки за обогатяване на тяхната материална база.

Особено внимание както от страна на комитета, така и от партийните организации, бе обрнато на патриотичното и трудовото възпитание на младежта. В училищата се организираха срещи със стари партийни ръководители и активни борци против фашизма. Разказите на старите комунисти се слушаха с много голям интерес. Няколко дни в района бе и другарката Русанка Палаузова (Милка). И в трите села на общината тя увлекателно говори за участие то на младото поколение в съпротивителното движение.

Интересно премина и срещата на младежите от Сломер с активните борци против фашизма и капитализма от района. На нея присъствуваха и бившите партизани: Сава Дълбоков, Русянка Палаузова и Александър Гечев. Срещата и подходящият речник, който изнесоха на срещата артисти от Драматичния театър „Константин Кисимов“ във Велико Търново, поддигаха още повече патриотичното съзнание, националното самочувствие на младите хора.

Общинският партиен комитет задължи организациите и предприятия по-сериозно да издигат млади хора, да им оказват по-голямо доверие. Сега в читалищните ръководства са включени 11 младежи, в управителния съвет на ТКЗС — един, а в партийните бора — 9 другари на комсомолска възраст.

Голямо внимание отдели Общинският партиен комитет и за изграждане на марксистко-ленински мироглед у младежта. И в това отношение помощта, която получават дружествата от партийните организации, е голяма. На първо място ние се стремим да осигурим за младежите учебни форми и добри пропагандисти и лектори. Чрез партийния кабинет на обществения начална осигуряваме учебници за учащите в младежките учебни форми. На тяхно разположение ние е и останалата материална база на партийния кабинет. Партийните организации съвместно с комсомолските дружества обсъждат редни въпроси на междупартийно положение, някои партийни документи.

Партийните секретари Атанас Димов и Христо Гунев подпомогнаха много младежите ръководства в Карансен и Батак за изграждане на клубните съвети. Те се оказваха много добра форма за осигуряване свободното време на младежта. Така например през септември клубният съвет в Карансен организира среща с един от секретарите на Общинския партиен комитет, на която се водят непринуден разговор по някои въпроси на международното положение.

Декемврийският пленум и решенията на Окръжния комитет на БКП обрнаха особено внимание на подобряване на материалната база за политическата и възпитателна работа с младежта. Това залегна и в нашите решения.

По предложение на Общинския партиен комитет от културния фонд на ТКЗС за 1968 г. се заделиха следните средства: за Общинския комитет на Комсомола 1200 лева; за физкультурна дейност — 10 200 лева, за читалища — 10 000 лева.

От своя страна партийните организации отделиха също средства за обзавеждане на комсомолските клубове, за подобряване работата на клубните съвети.

Тази година към стадиона в село Сломер се изгради битова

сграда.

Към сградата на ТКП в Карансен се извършва надстройка на още един етаж, който изцяло ще бъде предоставен на Комсомола. Общинският партиен комитет има решение такива домове на Комсомола да се направят в близките години в Сломер и Батак.

Младежта в нашата община, почувствувала бащинските грижи, се включва още по-активно в стопанския и политическия живот.

Друг, по-интересен, стана животът на 229-членната комсомолска организация. Има къде младежите да прекарват свободното си време. Така например в клуба на ДКМС в Карансен има телевизор, радиоприемник, тенис-маса, шах-табли. С такава материална база разполагат и младежите от другите села на общината.

Всичко това не може да не даде своите добри плодове. И те вече се виждат.

Димитър ХАДЖИЙСКИ
секретар на Общинския партиен комитет в Карансен

Грижи за дивеча

Дълго време зимата не се решаваше да облеже Балкана с дебела, бяла премяна. Ту ще падне тънък снежок и южнякът ще го стопи, ту отново севернякът подгони мългните по билото, а земята притиха под тънкия бляд оледа. От нова година времето се промени. Няколко дни снеговалежът не спря. Натрупа 80—90 см сняг, а по билото и над метър. Стегна студ. В тези сурови зими дни стана трудно и за многобройните горски обитатели.

В неделя ловците от долов-рибарската дружина в с. Буйновци излязоха и през дълбокия сняг се отправиха към хранилищата за яребици. Няма да останат гладни и четирите ята яребици край с. Илаков рът. хранилища на които бяха заредени от най-западните ловци, между които Стоян Попов, Йордан Шумилов, Петко Петков и др. В землището на двете села бяха подхранени 15 ята яребици, а в хранилищата бяха заредени 53 кг смеси.

Ловците от с. Мийковци заредиха също старши-горски надзирателя Никола Маринов също подхранваха едр дивеч и заредиха 7 хранилки със сено.

Ал. Бъчваров

НА СОЦИАЛНО-ЕТИЧНИ ТЕМИ

ДЕТЕТО—СЪДНИЯ

Какъв престъпник може да бъде 12-годишно дете? ★ Най-истинските пари ★ И все пак има отзивчиви, разбиращи сърца

В съпроводителния протокол прочетох: заялци, буюн, лъже много. А пред мен стои едно 12-годишно момче с продълговато слабо лице и ниско остригана главичка. То гледа някак уплашено и навеща глава. . . Помислих, че ще заплаче. През цялото време на разговора ми се страхувам все от това. Струва ми се, че всеки въпрос възбужда по някаква опънатост в него струна. . . То изправя някак сепнат глава и продължително спира очите си на мен. Някаква умоляваща надежда трепти в тях, някъде из дълбоко звираща мътна влага. Какъв ли престъпник може да е това 12-годишно дете!

Колко жестоко звучат регистрационните думи: извършил кражба в книжарницата в съучастие с други деца. Но може ли да се сравни тази кражба с ограбването на един детски живот?

— Мама? Ти ми дава пари, като ме срещнеш. Пък и аз ходя у тях. И. . . (детето не знае как да назове нейния втори мъж) и той не ме мрази. Но те имат друго дете. Пък и сестричката ми е при тях. Да ходи на училище ли? — учуди се Гошо. — Ами че нали ти е тежко болна. Ролена е с порок на сърцето. Чакат я да почине.

Голяма, просторна къща. Но в нея не може да намери място да живее едно дете.

— Мама искаше да ни купят нещо, на мен и на сестричката, но татко започна да крещи, защото се връщаше пиян. И един път той изпъди мама да отиде да живее на друго място. . .

Последните думи детето преглътна. Нещо сякаш го свива и то се прегъва над ниската масичка. Когато се изправи, аз разбрах — то плачеше някак в себе си — без глас. Този плач

Инж. Иван Иванов, учител в Строителния техникум — Велико Търново, дава необходимите за живота знания на учениците. Сн.: Ат. ВАСИЛЕВ

Постъпка, достойна за възхищение

Новата година дойде с изненади. Обилният снеговалеж започна в първия ден и не спря повече от два дни. Всички пътни артерии бяха прекъснати. Невъзможно бе движението, особено до обектите на Горското стопанство — Елена. А там, откъснати от всички населени места, бяха гледаните на полоните от обоза на стопанството, с недостатъчно хранителни припаси.

Това тревожно положение събра на 2 януари в Костел ръководството на Горското стопанство. Трябваше да се вземат бързи мерки. Решено бе незабавно да работят на двама работници да заминат с коне на обект „Кооператива“, за да закарат храна на хората. Христо Ралчев, Недялко Атанасов и Сава Дяков с трактор „Беларус“, управляван от Абрам Стефанов, трябваше да стигнат до обект „Тракийска река“ под връх Чумерна, на 12 километра от селото.

Задачата бе трудна, но и не-

отложна. Много преспи прегази „Беларус“-ът, с часове четиримата смелчаки се лутаха на ня кои места да налукат заснежен път. Всеки километър им костваше много усилия и героизъм. На около два километра от обекта тракторът се скри в голяма преспа. Движението бе невъзможно нито напред, нито назад. Това не отчая младите хора. Разпределиха хляба и провизите помежду си и нагизиха до гърди в снега. Ръка за ръка, метър след метър, с почивки на всеки стотина крачки, обурени от студения вятър, привечер те пристигнаха на обекта. Тук гледаните вече бяха изгубили надежда този ден да получат нужните им хранителни продукти.

Със смелата си постъпка четиримата работници заслужиха похвалата на ръководството и искрена благодарност на гледаните от обекта.

К. Василев

Една хубава форма за политическа просвета са народните университети. Миналата просветна година в окръга имаше изградени съвместно с народните читалища 87. Там, където в народните университети бяха включени за лектори хора с висока квалификация и където темите бяха подбрани и съобразени с интересите на хората, работата вървеше много добре и даде хубави резултати. Интересът беше голям, посещението масово.

Така в Лясковец народният университет завърши работата си с 12 занятия при средно посещение на всяко занятие от по 250 души. Участниците задаваха много въпроси, оживено изскачаха, а накрая гледаха интересни филми или слушаха богати литературно-музикални програми.

Основни въпроси, които бяха и сега са предмет на народните университети в района на Лясковец, са марксистко-ленинският мироглед, възпитанието на децата, идеологическата диверсия, здравеопазването, атеистичното възпитание, културното поведение на новия човек.

Много успехи имат и ползна

Из дейността

на Отечествения

фронт

В ПАВЛИКЕНСКАТА ОРГАНИЗАЦИЯ

В градската организация на Отечествения фронт в Павликени членуват над 7200 души, които са обединени в 71 нивови организации. В работата решаваща роля играе огромният актив от доброволци сътрудници. Някои, като Димитричка Герганова, Донка Палаузова от с. Патреш, Кунка Цонева, Владимир Пенчев, Калпа Касабова, години наред дават своя принос в организационното укрепване на организацията.

Система в работата на Градския комитет на Отечествения фронт ста на предвидително обсъждане на важни въпроси, с цел да се взема мястото на дългогодишния активист.

Добри резултати за издигане авторитета на отечественофронтските организации дава предвидителното обсъждане и на материалите на сесии на Градския народен съвет. По този начин много хора се запознават с материалите, предлагат интересни идеи, чувствуват се стопани на своя град.

Авторитетът на организацията и признанието на дейността зависят от успешното изпълнение на разнородните задачи, особено свързани с въпросите за благоустрояване, хигиенизирането, снабдяването, комунално-битовите услуги, грижите за децата и др. В много от нашите организации, като 25 и 22, 39, 40, 41, тяхното решаване е спомогнато за сплотяване на отечественофронтците.

За организационното състояние допринасят много и дейността на ръководствата. Съвместно вършат своята работа Цело Вълчев — председател на IV квартал, Здравко Атанасов — председател на селския комитет в с. Недад, Стоян Петков — заместник-председател на II квартал, и председатели на нивови организации Страшия Николов, Йордан Джембазов, Иван Апостолов, Боян Кипов, Благо Филипков. Самите те активни, успяват да улеснят след себе си и членовете на своите организации.

Във всекидневната работа на Отечествения фронт особено важна роля играят и жените. Ето Зорка Петрова, Стефка Дукова от Патреш, Анастасия Гачева от Недад и редица още са дюбички на своите организации.

Чрез дейността си нивовите организации допринасят много за възпитанието на трудещите се. За това положителна роля играят просветните зена. Изпадет се и различни форми на работа и прояви се изгражда социалистическото отношение към труда, към нашата действителност.

В. ИЛАРИОНОВ

ДЗС — с. Церово кория — Велико- търновски окръг, ТЪРСИ:

Зоотехник — 1

Строителен техник — 1

Ветеринарен фелдшер — 1

Заплащане съгласно щат на таблица № 38.

Справка „Личен състав“, тел. № 2-66-27

Н. КОСТОВА

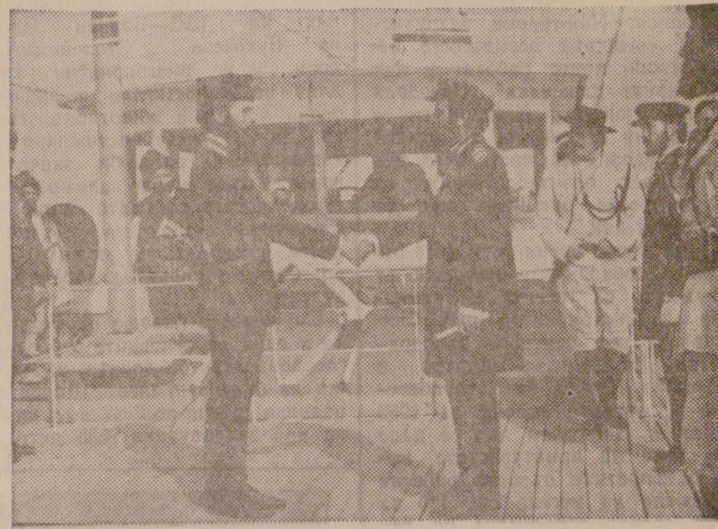
НАРОДНИТЕ УНИВЕРСИТЕТИ

работа вършат и народните университети в Михалици, Стражица и Долна Оряховица. Трябва да се съжалява обаче, че общинските комитети на Отечествения фронт и народните читалища в Драгомирово, Г. Студена, П. Сеновец, Страхилово, Константин, Златарица, Джулюница, Козловец, Драгоново, Балван, Дебелец и др., които имат възможност да изграждат народни университети през тази година, не изградиха. Дейността им през миналата година беше формална и не събуди интерес у трудещите се. Сега в окръга са изградени 54 народни университета, брой твърде недостатъчен за големите възможности. Основна грижа на отечественофронтските комитети и народните читалища трябва навсякъде да бъде тези форми да се утвърдят и да станат притегателен център за трудещите се, отговаряйки на най-разнообразните им интереси.

Д. АТАНАСОВ

КИНО ★ КИНО ★ КИНО

„СВОБОДА ИЛИ СМЪРТ“ И „ПРОЦЕСЪТ“ НА ЕКРАНИТЕ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

На снимките: сцени от „Свобода или смърт“ и „Процесът“

Още като начинание този филм направи впечатление. Но в действителност работата по филма бе дълбоко „законоспирана“, никакви обещания и реклами шум — създаде впечатление на филма сякаш се извиваха със заявяването, че техният филм не е единственият, който може да бъде направен за Ботев. Разбирам много добре това желание за дискретност — то е по същество смирение пред големата творческа задача, страх от ботевистите със съпосещностите на нацията. Да, имен на страх — защото в живота, поезията и подвига на Ботев кристализират теми, идеи и чувства, имащи универсално национално значение, по особен начин, засягащи всеки от нас.

Филмът е замислен едромашабно, малко статично, дори скучновато. Той така е и съществен. Един широк епичен поглед, който не се опитва вътрешно да драматизира събитията, а да ни ги покаже в онези мащаби на величие и трагизъм, които те сами по себе си притежават и запазват, въпреки непрекъснато увеличаващата се историческа инстанция. С тази особеност, с ценната и костюмираната реставрация на миналата епоха, с показване на движението на големи човешки маси „Свобода или смърт“ явно клони към жанра на суперпродукцията. Но в случая обемните филмови форми се използват за въвеждане на автентично историческо събитие, за поддържане на неговите действителни мащаби. Няма игра на детайли, любоване на подробности, отдалени образи на четиници, дори и то зи на Ботев са само штрихи в общата епична картина. Филмът ни по казва: ето така очакваха да се ка

чат на корабя, така мечтах за България, така съяха на родния брег, така ги посрещнаха, така загинаха. . . Този подход е избран не случайно от сценариста Васил Попов и режисьора Николай Корабов — сама по себе си историята на Ботев и неговата чета е силна и въздуваща, покъртителна и с мотива те си на обреченост и трагизъм.

Причината за постепенното отдръпване на зрителя, за пренебрегване на неговото безспорно въздействие, дос тавено от филма, е в реализиране то образа на Ботев. Разбира се, трудно е да се съревноваваш с ед на представя, станала траен елемент в нашата духовна национална общност. Но тази представа не изчезва въ всичко за образа на Ботев и ак тюрът може да го създаде отново, да го осветли по един нов, самостоятелен начин. Милен Пенев се е заел да покрие общата представа за образа и е достигнал до един незадоволителен минимум. Актьорът придава на образа физическа прилика, крехка юношеска душевност, но и малко епос, почти никакъв характерност. Създателят на филма не успяват да създадат от ново или да утвърдят любимия образ и това е най-сериозният дефект на филма.

Колкото и да сме строги към „Свобода или смърт“ нямаме основания да подценяваме появянето му на нашия екран. Това е проблемно, по същество антигларно с нашата история и нашата съвременност произведение.

Иван СТЕФАНОВ
програм на кино „Девети септември“.

★

Не за пръв път разкази на Павел Вожинов, обединени от една идея, биват преведени на езика на кино то. Нашите кинорежисьори обикновено се съблазняват от умението на добрия разказвач да види драматургията на живота около нас, да предаде просто и непревратено сложни човешки характери.

Във филма „Процесът“ задачата на режисьора Личм Якимов (това е третият му съвместен филм с Павел Вожинов) е била значително по-трудна от всеки друг път. Събитията в разказите „Баща ми“ и „Процесът“, въз основа на които е изграден филмът, са видени през неспокойните очи на двама млади герои, които безкомпромисно коментират и оценяват жизнените събития и случки, със своеобразна на недокрай оформената си индивидуалност. Те определят и истинската атмосфера на повествованието. Класе се за едно категорично и доизясняващо дръско отношение от страна на младите Бистра и Евгени при определянето на възките им с обществената среда, за желанието им на всяка цена да покажат света такъв, какъвто го виждат и искат го представят.

Основната задача, която си поставят сценаристът и режисьорът на „Процесът“, е да зацвят в известна степен често пъти поставяното под съмнение младо поколение, да докажат необходимостта от повече внимание към него. И макар че младите хора във филма са странни в постъпките си и понякога ексцентрични в поведението си, макар че не винаги имат желанието и търпението да седят над университетски текст, те са в същото време и тези, които много рядко се примиряват с дребничката и удобна житейска пошлост, които в решителен момент няма да се уплашат от истината, колкото и неудобна да е тя. Животът им поставя първите си въпроси, изправя ги пред първите трудности, предлага им първата по-сериозна проверка на истинските повешки стойности и ценности.

Искра БОЖИНОВА
Филмът „Процесът“ е следваща програма на кино „Искра“ — велико Търново

БЪЛГАРСКИЯТ МАХАГОН

— В нашия край искаме ли да засенем някоя, казваме му: „А бе, ти защо се измита гаква, като букова дъска?“ Та за буковото дърво ми беше думата. Напразно се подиграват нашите хора с дървото. Хубаво си е то и от него по-хубаво няма в нашата планина — бай Христо се възпри, — сне каскетата си, потупа с пръсти по него, като да го изтръси от праха, а очите му се смеят:

— Слушай, момче, какво ще ти разкажа аз за нашия бук. Вече двадесет години работя като секач, а още не мога да го разбера. И той е като хората — на категории. Сякъл съм из всички кътчета, а все е различен. В Ботунука, над селото, е един гладък, с мазна кора, целият груп е само от белина, а пък е жилив — не се къса. По Борината е нисък, чепърлив и все на кухо кънти. Отсечеш ли го пълен с червено ядро, не е добър за работа. Друго е Курданлъшката гора — нийде я няма. Като се източили ония ми ти стебла, гладки от долу до горе, няма клонче по тях, само на върха едно кичурче. А пък е крехък, като пернем по една кама в челото на трупчето, пукава се половин метър навътре. Стане ми жал за него и си думам — сто години расло по тая планина, а сега го надрахме на парчета. Няма как. Повдигаме го със синджира направо надолу по камыка, та чак на рампата в дерето. Охлузване му лъскавата и мека корица, набъхти се с камъни крехкото, а ние го пращаме за шперплат в завода.

Разправям им аз на монте хора от бригадата — да почваме да возим по безшиповия метод, а те ми викат: „Бай Христо, макар че си ни бригадир, гледай си сеченето, на извоза не се бъркай!“

По-рано и аз гледах на бука като на проста работа. Да ти разправя как го обикнах и почнах да го ценя като хубаво дърво. Завеле ми веднъж директорът на горското стопанство цялата комплексна бригада в Дървопреработвателния завод във Велико Търново. „Да видите — казва — какъв шперплат правят хората от нашия бук, че тогава да ви се къса сърцето, като го ципите с камъните си и то пред очите ми.“

Покрешнаха ни хората от добре по-добре. Нали си имаме там наш човек — Кирилово. „Добре, че дойдохте, бай Христо, да си видите стоката, че то никак не можем се разбра, пък ми е съвестно да ви бракувам трупице.“

Почнахме от склада. Като ги натрупаха ония ми ти трупи, де се намерих нашите — над 4000 кубика нахвърляни. Половината, че и повечето, стърчат над водата на басейна. Хубаво, казвам на Кирило, тия лето са под водата им е добре, няма да изсъхнат. Ами тези наторе защо сте ги оперили на слънце. Не виждате ли, че ние с камите сме ги напукали, а тук срещу слънцето хубаво ще цъфнат.

„А бе, бай Христо, — заоправя се Кирило — какво да ви правим? Като дойде пролет, наторите карат трупи до небето, затрупат ни, а лете и зиме хич няма. Гледаме през пролетта да се запасим за лятото и есента, да не спира работата в завода.“ Вятър работа е това, му казвам, изтък, че сте завод. Похабяват трупице на едро. Ще приемате колкото ви е доставката и колкото могат да се съберат в басейна под водата. А през лятото ще ни извъртат главите, но трупице по плана ще си дадем. А така какво става — ние преизпълняваме плана си през май и юни, когато върви мъзгата, вие ги трупат на камари над водата, да се пържат и пукат на слънцето. А есен, по хладната,

басейните ви ще стоят празни. Завод сте, а ред нямате.“

Тъй мисля, а той се хили насреща ми и ми разправя: „Ами вие ми кажете, защо набивате железни клинове в трупите, че ги пръскате още в гората? Не можат да се научат да работят безшипово и това си е. Елате да видите какви големи стоманени ножове се чулят от забравените клинове, а сетне, ако не ви е срам, пак ги набивайте!“ А в парилните един работник смига с едно око и се смее: „Вариме ги, казва, вашите трупи да им омекнат кокалите, че по-лесно да ги режат машините. Пък и кората им по-лесно се съблича, че сте ги набъхнали с камъни и кал, само трохише ножовете, пък са скъпи пущините.“

Влязохме и в помещениата, където е конвейерът. Гледам, една машина хваща обелените трупи, дига ги като сламки и права на струга. Един тънки листово излизат, сякаш юфка се точи и докато е топълчака се намотава на кросното. Минахме край машина като тегзях, легло се разкрояват фурнирните листове, през сушилната и край една сърчна машина, която изрязва чепчето и ги закъпва. И най-после влязохме в склада за готовата продукция. Там е тихо и спокойно и пак срещнахме наш човек — инженер Иванов, беше в горското ни стопанство. „Вижте, казва, какви здрави листове шперплат правим от буковите трупи, които ни пращате. Тоя, опакованият с бялата ламарина, колко е гладък и без клонове — той е бук и за това се ценят много на международ-

ния пазар. Минава за екстра качество. От един кубик букови трупи произвеждаме около 0,42 кубически метра шперплат. А това е скъпа стока, чисто злато! Само на Англия годишно продаваме над 2500 куб. метра. Търгуваме с Гърция, Германия, Съветския съюз. Нашият бук шперплат е по-ценен от махагона, от който се произвежда шперплатът в Европа — ония тъмните трупи зал басейна с напуканата кора, дълги по осем метра. Купуваме ги, за да правим от тях само лицевите страни на шперплата, но са много скъпи, а не са по-хубави от буковите. Нашият, българският махагон, това е букът. Хем е жилив, хем по-красиви фигури има, като се развие на фурнир. И най-важното — по-евтин е, защото си е наш. Ние си го добиваме, но не го ценим. Сечем го най-жестоко и го правим на дъски, а освен това и вие му набивате железни шипове и го влячите по камынаците.“

Бай Христо отново нахлузи каскетата си и ме покани:

— Че ти какво, ела да ни видиш как работим в гората. Сега вече пазим буковите трупи да не се цепенат, заделваме шперплата до последната секция. Сега се убедихме, че не било вярно, че някой казват — „бук-бук“, ама скритом пак си набиваме клиновете, та по-лесно да дърпаме трупице до рампата. После, като ме погледна, добави: „Няма ли да ни даде специални трактори да ги возим тези букови материали цели направо в склада, че там да ги разкрояваме чистички и здрави.“

Инж. Сава ПОПОВ

ХОРА, С КОИТО СЕ ГОРДЕЕМ

СТРОИТЕЛНИЯТ МАИСТОР СТОЯН ПЕНЧЕВ

Трудолюбие, остроумие, упоритостта и майсторството на българския строител са послонични. Тези негови качества са познати далеч зад пределите на Родината. Примерът на майстор Колю Финето не е единично явление. Неговите потомци издигат високо българското строителство знаме както у нас, така и в чужбина. Един от тях е майстор Стоян Пенчев — бригадир на фаянсджийска бригада в Стройрайон — Велико Търново.

Роден в село Пушево, а семейство на строители, той става ревностен продължител на семейната професия — строителство. Подготвен като добър майстор-строител, още отрано поема тежкия път на гурбетчийство — от село на село, от град на град, а през тежките години на фашизма той тръгва по света в борба за населиния и за прослава на великогърновските майстори-строители. Неговата майсторска ръка оставя паметни следи в продължение на 4 години в Турция, 9 години в Персия, където го сварва Втората световна война.

Истинската строителна биография на майстор Стоян Пенчев обаче започва от 1947 г., когато се завръща в освободен-

ната си Родина. Първата сграда, която съхрани за столетия неговото строително изкуство, е Домът за девойки във Велико Търново. Зареждат се строеж след строеж — съвременни, големи.

От 1952 до 1967 г. той работи на големи национални обекти — содов завод „Карл Маркс“, захарен завод, шиментов завод и ТЕЦ „Девня“ — село Девня. Вярно е, че за неговите творчески успехи, за високо му строително майсторство е получил не едно високо отличие: „Народен орден на труда“ — златен и 3 сребърни, златна значка „Майстор Колю Финето“, значката „Отличник на Министерството на строежите“, „Паспорт на труда“, „Паспорт на дружбата“, а сега упорито работи за завоюване и „Паспорта на победата“.

От 1967 г. отново е в родния край — във Велико Търново. 65-те години не са пречка да бъде един от най-добрите майстори в Стройрайона. А умение му да работи с млади хора става популярно.

— Когато съм сред младите, аз съм щастлив. Чувствавам се млад и силен — заявява той. **Г. НИКОЛОВ**

С ДИНАМИКАТА НА ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИНА

Във всички цехове и участъци на машиностроителния завод „Червена звезда“ край гара Дебелец още от първите дни на този месец се чувства динамиката на юбилейната 1969 г. Бригадите от цех „Багери“ вече започнаха монтажа на първата серия багери. Благодарение на упоритостта и старанието на работниците и техниците от колективите на Димитър Пенков, Николай Димитров и Алексис Петков в цеха се чувствуват ритъмът и динамиката.

необходими за достойно посрещане на 25-та годишнина на свободата. Със същото неспокойно и творческо темпо работят и бригадите на Милио Енчев и Йордан Узунов от цех „Ленти“. Дял за ритмичния ход на монтажните работи имат и работниците от цех „Заготовката“, които още в края на миналата година осигуриха необходимите детайли за строително-пътните машини.

А. Янков

С НОВИ СИЛИ

Въпреки че изтеклата година беше сушава, а през есента падналите студени дъждове повредиха значителна част от късите зеленчуци, зеленчуковата бригада във Върбича с ръководител Георги Петров и заеноводи Димитър Петров, Стефан Димитров и Стойно Стойнов изпълни годишния си план 102 на сто. Този резултат зарадва всички кооператори и особено градинарите, защото гарантира и планираното годишно възнаграждение. Импулсирани от тези успехи, върбишките кооператори навлязоха в новата производствена година, подготвена за която е започнала много отдавна. Още през ноември бяха засети 8 дванадесетметрови парника и шипки. Разсадът се разви и сега е в много добро състояние. Започна пикантен му.

Още от първите дни на новата година върбишките градинари подемах успешно работата си, за да преодолят всички трудности и изненади през новата година и изпълнят на всяка цена своя план.

Д. Габровски

С ТОЧНОСТТА НА ЧАСОВНИК

Настъпиха мразовитите зими дни. Стотници белочерковци пътуват всеки ден до Павликени. Повечето от тях са работници и служители. Редовното им превозване е една от грижите на ДАП — клон Павликени. Но пътниците са спокойни. И тази година линията Павликени — Бяла черква се обслужва от рейсовата кола на Мъстю Димитров.

Добър шофьор е Мъстю. В дъжд и кал, в сняг и поледица неговата кола е в движение, винаги изправна, винаги го това да побере всички пътници. А те са винаги много, колата се препътва. Той слиза от шофьорската кабина, ще огледа всичко — колата, пътниците, ще посмърми някои недобро съвестни. Но никой не му се сърди, защото винаги е справен и когато се увери, че всички ко в ред, потегля. Често чакащите са толкова много, че колата не може да ги побере. От най-близкия телефон Мъстю набира номера на автогарата — да изпратят допълнителна кола, за да превозат останалите пътници.

Казват, че часовникът на Мъстю е най-точен. Колата му тръгва винаги в определената минута. По нея могат да се сверяват часовниците. А беше време, когато автобусите тръгваха без много да се съобразяват с времето. Често хората вървяха пеша, защото рейсет или тръгваше по-рано, или закъсняваше. Затова пътниците обичат Мъстю и са благодарни, че се пътуват с него, спокойни са за своя превоз. По тяхната линия ще пътува Мъстю!

З. Захариев

КЪМ ПЕТДНЕВНА РАБОТНА СЕДМИЦА

Устръгването и трудолюбие на колектива на ДИП „Училищна мебел и пособия“ в гр. Елена през миналата година осигуриха значителни успехи на предприятието. С близо два месеца предсрочно беше изпълнен годишният план и беше произведена надпла нова продукция за над 100 000 лева. Спрямо постигнатото планирано за 1969 година е увеличен с 11,6 на сто. Този ръст е твърде значителен, като се има предвид и това, че предстои да бъдат вие дренни в производството дванадесет вида нови мебели, необходими ми за обзавеждане на учебни заведения във всички кътчета на нашата родина.

Още през декември м. г. в предприятието започна усилената подготовка за преминаване към новата система на стопанско ръководство. Набелязват се организационно-технически мероприятия обхващащи усъвършенстването на производството, труда и управлението, снабдяването с инструменти и ремонт на машините и съоръженията и др. Ще бъдат положени също така и усилия към края още на първото тримесечие в ДИП „Училищна мебел и пособия“ да се създадат условия за преминаване на петдневна работна седмица.

К. Василев

ПО СВЕТА * ИКОНОМИКА И ТЪРГОВИЯ

309 милиона тона нефт

Съветските петродобритици постигнаха голям трудов успех. През 1968 година те дадоха на народното стопанство повече от 309 милиона тона нефт.

Такова огромно количество нефт се добива за първи път в съветската страна. Величината на тази наистина внушителна цифра се откроява най-добре в сравнението. Съветският съюз започна от 10 милиона тона и за 40 години достигна 100 милиона тона, а за да се утвърди това производство и се стигне до 300 милиона, беше нужно само едно десетилетие.

Основата на това постижение е откриването на огромни

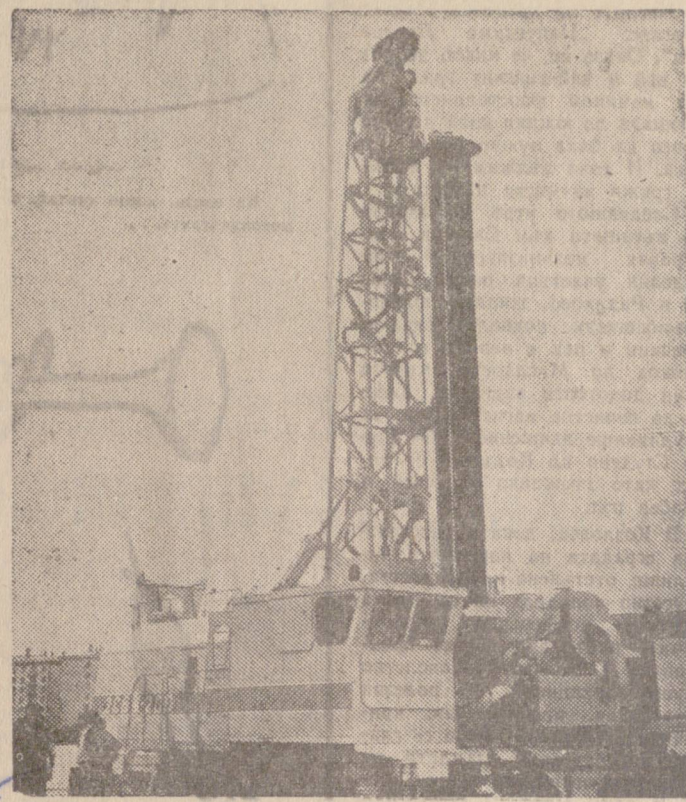
запаси от нефт в Татария, Башкирия, в Куйбишевска, Саратовска, Волгоградска област, в Западен Сибир — Тюмен и в Казахстан, Северен Кавказ, Украинската, Туркменската и Белоруската ССР, в Коми АССР и на Сахалин. Сега две трети от нефта, добиван в страната, се получава на територията, разположена между Волга и Урал.

По темпа на развитие на нефтената индустрия Съветският съюз заема първо място в света. Ежегодно добивът на нефт се увеличава с около 20 милиона тона.

„Фиат—125“ с все повече полски части

Според съобщения на Полската телеграфна агенция „производството на полския „Фиат“ който се състои от над

14 000 части, участвуват около 150 предприятия от 25 промишлени объединения“. От момента на започването на производ-

Миньорите, които разработват полезни изкопавани по открития способ, сега имат нова изкопна машина.

Новата машина „2 СВШ—200“ изкопва дупка с диаметър 214 и 243 милиметра и дълбочина до 32 метра, в която после се поставя взривно вещество.

Конструкцията на новата машина е разработена от сътрудници в Института по минно дело при Академията на науките на СССР.

ството на автомобил по италианска лицензия преди 17 месеца до края на настоящата година от конвейера ще слезат около 7000 коли. С всеки изминал ден се увеличават броят на полските части, които се монтират в полския „Фиат—125“ и които заместват внасяните досега.

Търговията на СССР с Индия

Между Съветския съюз и Индия бе подписан протокол за търговски обмен между двете страни през 1969 г. В протокола се предвижда съветско-индийската търговия през идната година да нарасне с 15—20 на сто в сравнение с 1968 г. Съветският съюз е изразил готовност да достави на Индия необходимите стоки за осъществяване на нейния план за икономическо развитие. Освен машини и съоръжения СССР ще достави на тази страна промишлени суровини, нефтопродукти, цветни метали, изкуствени торове, пластмасови изделия и някои други стоки.

През 1969 г. Индия няма да открие доставки си за СССР само до стоки от традиционния си износ (сурови кожи, вълна, чай, кафе, черен пипер). Тя ще достави на СССР и изделия на своята развита на СССР в промишленост. Предприятията, построени в Индия с техническа помощ от СССР, ще доставят някои изделия на машиностроителната индустрия. Общият обем на доставките на СССР, ще включват 1400 000 чифта кожени обувки. Такова значително количество обувки Индия досега не е изнесла в нито една страна.

и с Пакистан

Търговски връзки между Съветския съюз и Пакистан бяха установени през 1948 година, т. е. наскоро след създаването на Пакистан и установяването на съветско-пакистански дипломатически отношения. Обаче до 1968 година търговията имаше неустойчив характер и се ограничаваше с отделни сделки.

Основа на съветския износ за Пакистан сега са булдозери, автогрейдер, трактори, камioni и леки коли и друго оборудване, включително оборудване и материали за комбинирани предприятия.

Важни пера на съветския износ са също чугун и прокат на черни метали, торове и други химически продукти, трансери, цимент, азбест и различни битови прибори.

При сключването на следните за продажба на машини и оборудване съветските външнотърговски органи зацелил ще предоставят на пакистанските организации и фирми изгодна разсрочка на плащанията.

НОВО! НОВО! НОВО!

Майки, търсете по магазините на ДТП „Хранителни стоки“ първите български детски витаминни плодови и зеленчукови храни!

„БЕБИ С“
„БЕБИ S“
„БЕБИ Р“
„БЕБИ И“

предназначени за бебета и деца от 5-месечна до 2-годишна възраст.

Съдържание: мляко на прах, захар, брашно от шипки, касис, ябълки, спанак, коприна, картофи, пшеничен зародиш, оризови люспи.

Богати на витамини С, В, В₁, В₆, Е, пектин, Fe и др.

ПРОИЗВОДСТВО НА ДСО „ФАРМАХИМ“ — ДП „БЪЛГАРСКА РОЗА“ — ГР. ГОРНА ОРИХОВИЦА.
НОВИТЕ ДЕТСКИ ХРАНИ „БЕБИ“ — ГРИЖА ЗА МАЛКИТЕ.

Независимо от това, че страната ни се слави като „земен рай“, относно разнообразието и богатството на селскостопанската продукция, у нас все още недостатъчно се използват произтичащите от горния факт възможности за разнообразяване и целенасочено, научно обосновано включване на богатите във всяко отношение селскостопански продукти (като зеленчуци, плодове) и диворастящи плодови видове в дневното меню на различните възрастови групи.

Така горните възможности са използвани досега най-слабо за най-важните възрастови групи — бебета и деца от 5 месеца до 2—3-годишна възраст.

Нашата Партия и правителство, отчитайки важността на проблема, неколкратно са поставили решаването на въпроса пред различни промишлени предприятия. Затова прави чест на ДСО „Фармахим“, респективно поделението му ДП „Българска роза“ — гр. Горна Ориховица, че първи в страната успяха да направят по-съществена крачка в производството на детски витаминни храни, които се появили на пазара от 1 месец под наименованието „Беби С“, „Беби Р“, „Беби S“ и „Беби И“.

Автор на тези продукти е колектив от Института по хранене към БАН, начело с д-р проф. Ташев, директор на същия институт.

Детските храни са преминали през продължителни и всеобхватни изпитания, преди да се пуснат в производство.

Детските витаминни храни съдържат: мляко на прах, захари и брашна от шипки, касис, ябълки, спанак, коприна, картофи, пшеничен зародиш и оризови люспи. Тези съставки сами говорят за ценността на храните. Компонентите са подбрани така и в такава отношение, че да доставят на бебета от 5-месечна до 2—3-годишна възраст необходимото количество белтъчини, въглехидрати, магнезий, витамини С, В, В₁, В₆, Е, пектин, желязо и др. За малките бебета от 5-месечна до 1-годишна възраст тези храни са пълноценни плюс кърменето, а за по-големите деца — те са важна съставка в дневното меню на детето.

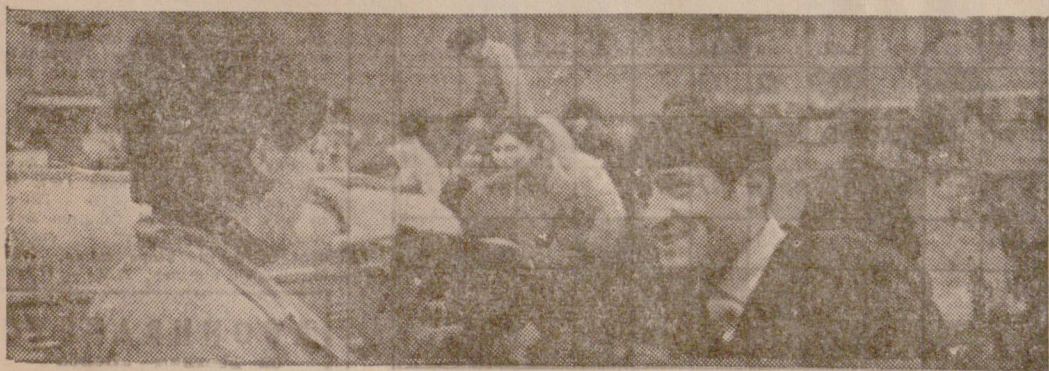
Храните представляват съвременно голямо усъвършенстване за майките, тъй като приготвянето им за консумация е бързо и лесно. Детските храни „Беби“ са опаковани в хубави, добре херметизирани каширани полиетиленови плънкетчета с различно съдържание и с указание за начин на употреба.

Предприятието ни взема мерки за разширяване на производството, както и за пушането на нови асортименти детски храни с други активни съставки.

Необходимо е да се знае от майките, че детските храни са предназначени за здрави, нормални деца и опаковката от 30 г е за еднократна употреба.

Колективът на предприятието ДП „Българска роза“ ще се постарее в чест на 25-годишнината от Девосептемврийската революция да зарадва децата и техните майки с достатъчно по количество и асортимент детски витаминни плодови и зеленчукови храни.

БЪДЕЩИ СПЕЦИАЛИСТИ

Сега те са курсисти в Селскостопанския техникум в с. Камен. Само след две-три години ще бъдат в редиците на селските труженници, въоръжени с повече знания.

Любовта към бъдещата професия е основа за преуспеянието в училище. Обгражда ли се тази любов с уверена подкрепа в

трудните минути, укрепва волята, дава сили за действие. Именно такава вяра и любов възпитават в курсистите учителите по кормилна практика Кирил Христов. (На снимката). Затова всеки младеж и девойка успешно се справя със задачите и материално по тази дисциплина.

Ат. Василев

... В машинния парк машините оставят дири. Хаанали здраво воданите, отпразни поглед напред, курсистите смело прилагат в практиката получените знания от учебниците, от учителите в час.

И СОЛЕНИ ДУМИ

В новогодишната нощ се роди. Казвам се Юбилейна-69. Сметат ми се моите дружини, че съм била най-малка, с острие, което никога не е докосвало никого. Аз не им се сърдя. Уверена съм в едно — имам ли мъдростта на годините на Царевец и Трапезица, закърмена ли е нашата майка с български дух преди 13 века — нийчо не е в състояние да ме прекърши.

От осветената Патриаршия на Царевец погледнах към древната столица, направих кръг заедно с нежните снежинки и зачаках първия работен ден. Сред текстилците от „В. Мумиков“ и „Рекорд“, сред грудовите колективи в Павликени и много други още в първите минути почувствах ритъма на 1969-та. Още веднаж мислено поздравих онези мъже, които будиха в прозорците на Окръжно пътно управление и стотиците механизатори, които не мигнаха през нощта, за да развистят улици и пътищата. Почти нормално започна трудовата надпревара. Присъединих и моя полет към мислите и дръзновенията на всички.

Началото на втората работна седмица започнах от автогарата на Велико Търново. Информацията гласеше, че няма закъснели коли, а тази за Ласковец вече 40 минути не идваше. Усетил острието ми, началникът се разпоречи и една извънредна, добре затоплена кола ни понесе към Горна Оряховица по линията през Ласковец. Някои подхвърляха, че началникът бил извикан на съвещание, та затова имало извънредна кола, но аз не обрнах внимание. Слушах шепота на двама спорещи за значението на солта. Казаха се всички полезни свойства на солта и най-сетне нейната роля в почистването на пътищата. Ала честото разтърсване на колата караше единия от моите съседи да изругава. Той отправяше доста солени думи по адрес на онези, които разхвърляха солта по пътищата, но не я раззирали, на това се дължали ямките, в които сякаш преди малко са избухвали мини. Върхът на всички спорове дойде в Горна Оряховица. Районът на автогарата бе различен така, че нито един автобус не можеше да се обърне без пет маневри.

Моята цел беше друга и оставих пътните неволи на спътниците си, но вечерта отново трябваше да слушам още по-остри и солени думи. На спирката в Ласковец автобусът в 16.40 ч. не дойде. И тук площадът беше затрупан, единствената глава на улица — разкашкана. Един булдозер ровеше като къртица, но все се въртеше около центъра. Към 17.10 часа всички ахнаха: „Иде... иде... спасителният автобус“. С този възглас ние се наблъскахме като сардели вътре. Потеглихме. Тех нодотът на Виназавода се обзалагаше с началника на амбалажния цех на „Панайот Цвикиев“, че в 18 часа ще пристигнем. Директорът на Завода за автоматични везни, решил да ги улови, подхвърля, че сигурно малко преди 21 часа ще достигнем целта. И тъкмо не изказал и последната си дума, автобусът спря. Стоим 5—10—20 минути, никаква информация. Ше-гобийците поеха своя репертоар. И започна, както се изразяваха всички — „жестоката битка“. Минаваме на час по две къщи. После по един прозорец. Един обявява викторина — кой е най-дългият град? Споменаха Сталинград и много други, но никой не го позна. А в това време през Ласковец като че ли премина целият автомобилен парк на окръга. Товарици и леки автобуси, автоцистерни, специалните коли на „Родопта“ ни подзвизваха с току-що натова-рените свини. След час видяхме представителите на КАТ. Успокоихме се, но... стонето си продължаваше. Една върволица пешаци ни заляваше през замръзваните стъкла.

Хората на войводата — каза стоящият до прозореца. — Аха, ето ги и печалбарите...

Тази последна дума сякаш огъна цялото ми тяло, тя звънна някак по-особено върху острието ми. И в този миг, колкото и да не исках да вярвам, слушах думи, които напълниха душата ми с отрова за цяла година. Потомък, може би на септември от Златарица, на боец от Калнинската република, или Юнското въстание в Килифарово, съратник на борците от съпротивата, гехен родственик, родил се след народната победа, получил подготовка в заводско то професионално училище, после добил добра квалификация в Завода за автоматични везни, в Телферния завод или другаде, получил ведомствен заем, построил апартамент, настанил

другарката си на работа... и тогава, когато гърба да дава на завода, той напусна. Отива в новосъздадените предприятия, но не да помага, а да печели пари.

Може би в зашеметяването от претърквания и със замърсен въздух автобус да не чух добре, но името на матричаря Парашкев Мичев, който имал до 300 лева месечно възнаграждение и получил всички изброени по-горе облаги, се запечата в съзнанието ми. После говореха за технолога Петър Попов, за стругара Иван Хаджииванов... общо към 34 души. Но само те ли са, колко други има, които само заради 10 лева повече, които ще получават месец-два, напускат стария завод и тръгват на печалбарство Рекох си, ето една тема, която гърба да подхвърля на всички стрели от Дунава до Балкана, тема, която трябва да върши вниманието на цялата общественост за честта на нашата класа работна...

Мислите ми прехвърна общият възглас: „Напускане Ласковец“. Оказа се, че никой не поз на кой е най-дългият град. За да изминем разстоянието от площада до южния край на Ласковец ни бяха нужни почти три часа. И това дължим на добрите грижи за чисти пътища.

Следващото утро ме заварих по пътищата към Свищов. По-здрави механизаторите на отделни участъци около Сашево и Раданово, жилахи полско-тримбешчани, похвални стражници и пак с неволя се долавяха до Масларево, където един допотопен снегорин, вместо да почиства магистралата, за труднаваха движението. От Горна Студена до Козловец се носех като снежинка — чист и удобен път.

В Козловец, докато разглеждах сградата на народното читалище, отстъпена на младостта, неусетно попаднах на отчетната партийна конференция. Побратамните побързаха да ме представят. С голямо задоволство слушах принципни и полезни изказвания, предложения, критични бележки. И тъкмо се гласях да разгърся стъжката от възторг, учителката Кожухарова и един младеж откриха няколко трески от снагата ми. Няма що, думите им бяха спрели, позабравих сме тяхното хубаво село. После козловчани и алековчани смъртиса великотърновските театри, които все обещаваха, но не минават време да отидат в тези хубави села. Нямаше да ме заболит толкова, ако не бяха назовали театрите от Плевен, Разград, Силистра и други градове, които са ги посетили, а нашите все още остават дължиници...

Бих ви занимавала с още такива истории, но тарторката ме подвърля и трябва за този брой да приключа. Ще имам думата на следващата сбирка.

ЮБИЛЕЙНА — 69

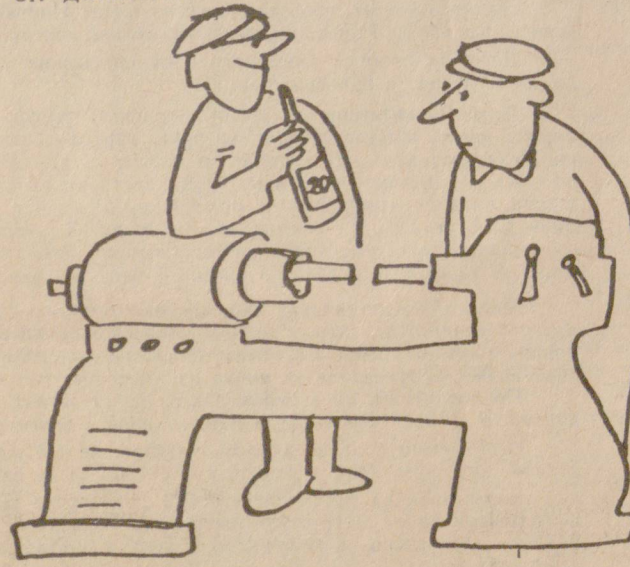
Б. ЗЛАТАНОВ

БРИКОРАЗВОДНО ОТДЕЛЕНИЕ

— Разведох се, тате, поради несходство на характерите с... тятата.

Ст. ДИМИТРОВ

— Реших да повиша пръизводството си с 20 на сто.

в „БОРБА“

Стр. 4, бр. 5, 11.1.1969 г.

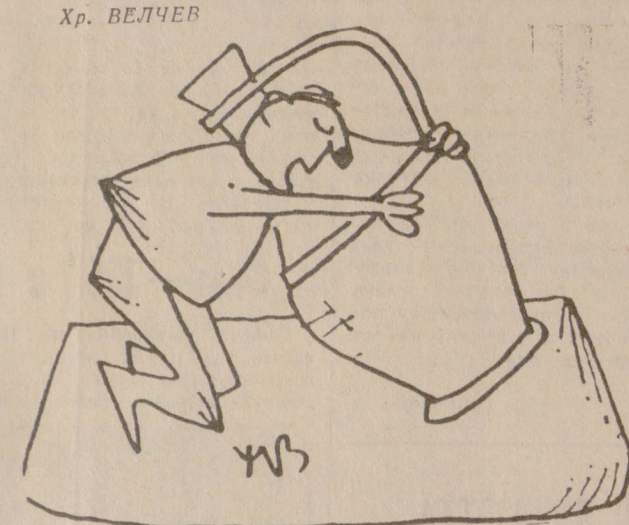
ИНДЕКС 21301

ПОТОПЕНА В ХУМОР И САТИРА.

ПО ВСЯКО ВРЕДНО ЯВЛЕНИЕ СЕ ПУСКА БЕЗ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ.

Хр. ВЕЛЧЕВ

Добра „дамаджански стил“.

На онези, които считат, че работата свършва с приемането на мероприятията...

Заводеки факир

ИГРАТА „ИЗВОЗВАНЕ“

Напоследък тази игра е станала твърде практикувана сред шофьорите от ДАП — Велико

Търново. Трима състезатели извадиха решени да зачетат по новому своя светия и извадиха трудовата дисциплина. От тази игра останала извадена и тъкачките от „Васил Мавриков“, каските от Месокомбината, настрийниците от Радиозавода, техниците от Градския народен съвет... които като на сян в лятна нощ чакали да забърмчат автобусите. Дали ръководството на ДАП ще се включи поне в последния кръг на тази игра, наречена извозване, или ще чака да види как ще бъдат зачетени и други светии.

Хвала вам, боляри!

В книгата за оплакване на „Родинатурист“ вчера бе написана първата похвала за новата 1969 година. Предоставяме я на вниманието на нашите читатели.

„Благодарим Ви, владетели на Болярския стан, за това, че не ни забравихте и през тежките зимни дни и оставихте на нашето внимание овощите в двора болярски. Ако бяхте ги намазали (намазали, още варосали), както сториха вашите комшии, притежателите на частни градини, щеше ли да има сега какво да консумираме. Благодарение на това загладихме коства и фамилията ни ще се уголеми и през лятото ще правим кафе на чужденците, като се премиятаме край бунгалата... под изсханите дървета безсенцисти. Благодарим за богатата болярска трапеза!

Хвала, вам боляри и боляркини!

Да сте ни живи и здрави много години!

За заешкия колектив: ЕДИН ЗАЕК СИВ“

СВИЩОВЛИЙСКА

— Дай някоя подвощница, имам да уреждам един снабдителен въпрос!
— Нямам. Ние използваме риба. Ниж. Цветанка Владова Свищов

ЛЕТЕЦЪТ ПЕТКО ПОПГАНЧЕВ

Един изключително смел българин ★ Шегите на младостта ★ Правителствени отличия и на Международната авиационна федерация ★ Със същата младежка енергия работи и сега синът на Сухиндол

ТАСС ни изпрати радостната новина: „Между наградените с дипломите на международната авиационна федерация „Пол Тигандре“ за спортни постижения е и българският летец Петко Попганчев“.

„Нашият Петко“ — така го наричат сухиндолци. В тези дзе думички се крие голямата любов, която те хранят към своя прекрасен син, поставил името на Родина и на народа над всички...

Още преди 45 години един строен младеж — отличен спортист, с часове забиваше орлов поглед в лазурните висини на родния край, опиваше се от родното небе и от волния полет на орлите. И още оттогава замечта да се издигне над тях, да покори това вечно синьо небе.

Първият полет с вуйчото-авиатор през 1924 г. запалва пламък в сърцето на буйния младеж, засилва стремежа му към небесните простори. Този пламък лумна в нестихващ пожар, който 44 години осветлява пътя на смелия летец не само към върховете на родната авиация, но и към красотата на водосния небеса шир.

И дойде най-сетне признанието — „заслужил майстор на спорта“, „абсолютен републикански шампион на моторно летеене“, правителствени отличия — ордените „Червено знаме“ и „Народен орден на труда“. И сега — дипломът на Международната авиационна федерация.

„Нашият Петко“ — две думички, които извикват любов, гордост и много, много сърдечност и топлина...

Още се помни от възрастните смелият полет на младия поручик Петко Попганчев, който през 1933 г. премина със самолета си под Стамболовиев мост във Велико Търново. Не може да се забрави и друг негов полет — да каше със самолета сред двора на Военното училище и да постави началниците си в изключително затруднено положение — да го наказват ли или да го награждават!...

Изминаха се много години. Години на устрем. Все нагоре и нагоре. Заредиха се рекорд след рекорд: той прави 135 непрекъснати дупинга за 18 минути; един ствен в историята на авиацията ни полета на гръб в продължение на 33 минути, до свършване на бензина... при достиганата височина без кислородна уредба 7200 м. При изпитване на новопостроен прототипен самолет ЛАЗ-7 изпълнява блестящо свредел с 9 витки, установява рекордно бавно управляемо тоно за 41 секунди, пилотира и изпробва 117 типа различни самолети. И най-забележителното —

той е един от малцината в света и единственият летец у нас, пролетял повече от 3500 часа без нито едно летателно произшествие.

По време на дългогодишната си служба аеронинженерът Петко Попганчев отначало е пилот-авиатор на туристически самолет, после инструктор в Авиационното училище, началник на Военно въздушното училище, наречен „Народен командир“, директор на Завод 14, главен инспектор по теория и техника на летеенето в щаба на военно-въздушните сили, старши-преподавател във Военнотехническата академия,

главен редактор на сп. „Въздушен преглед“, автор на книгата „Фигурно летеене“. Низ от дела красят летеца и човека Попганчев.

Днес о. з. полк. Петко Попганчев със същата младежка енергия продължава да служи на родната авиация като председател на Републиканската секция по моторно летеене, хоноруван преподавател по теоретична механика във ВМЕИ, сътрудник в сп. „Авиация и космонавтика“. Косата му е вече посребрена, но сърцето му е все така младо и влюбено в родните висини.

Неделчо ТИНЧЕВ

ЧЕТВЪРТ ВЕК НАРОДЕН ТАНЦЬОР

Разговор с Никола Густинов, дългогодишен ръководител на танцови състави в Свищов ★ Признание за труда

Много са приятелите на народното танцово изкуство в крайдунавския красавец Свищов. Един от тях — Никола Густинов, бивш дългогодишен старшина в участъка на МВР — е между най-старите и най-верните. Няма народно тържество или празник, в което да не участват възпитаниците на този изкусен танцьор и организатор на свищовската танцово-самодейност. Повече от 25 години от своя живот Никола Густинов е посветил на хореографското изкуство, допринасяйки много за успехите на свищовските танцови състави. И сега, когато е вече пенсионер, той пак е край танцовите подиуми, защото изкуството е в кръвта му. То се е предавало в неговия род от поколение на поколение. Ше го видят често да влиза и в Пионерския дом, където ръководи кръжоци по народни танци.

Целият ми род в Драгомирово сме все „играджии“ — разказва за себе си Никола Густинов. — Обича си към народната музика и танци храня от най-ранно детство. Няма кът в България, където да не съм ходил: познавам много добре тракийските, шопските, добруджанските и македонските танци. На хореографското изкуство съм посветил много години от живота си. Първия танцов състав в Свищов изградохме през 1946 година при МВР. По-късно основавме танцов колектив при местното читалище. Той взе участие в много тържества, концерти, окръжни прегледи и в Първия републикански фестивал. Желани гости сме на черноморската красавица Варна, където

по „традиция“ играем повече от пет века. Признание на моите усилия бе награждаването ми с орден „Кирил и Методий“ — III степен. Сега ръководя три пионерски кръжока по народни танци с над 80 деца. Не мога да се разделя с това, на което съм посветил толкова години. Но най-щастлив съм, че моят 7-годишен внук Румен не остава назад от нашите родо-ви традиции и ще стане добър танцьор.

Дано след време надмине своя дядо! В младите е бъдещето! Н. МИЛЧЕВ

справочник

КИНО
От понеделник, до неделя включително, кината в градовете на окръга ще прожектират:
ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Девети септември“ — „Свобода или смърт“; „Искра“ — „Прощавай, Трудов фронт“ — „А бяхме млади“ и „Незавършени игри“. Професионално кино „Васил Мавриков“ — „Операция „Кобра“ и кс-сометричните „Номер на обуките“, „Огън над Волга“, „Войнишко въстание“ и „Алеко Константинов“;
ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Напредък“ — „Смъртта е включена в цената“ и „Героите на Телерамк“;
СВИЩОВ: „Алеко Константинов“ — „Опасен полет“; „Академия“ — „Париж — Варшава без виза“ и „Пей сърпей“;
ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Пролет на Одер“ и „Следата на Сократ“;
ЛАСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — „Шести юли“ и „Поема за две сърца“;
ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — „По двадесет и шест да не се стрели!“ и „Бялата стага“;
ПОДСИКИ ТЪРМЕШЕШ: „Коста Стоянов“ — „Изстрел в петолитния“ и „Ана Каренина“ (I и II серия).

ТЕАТЪР
Драматичният театър „Константин Кисимов“ ще гостува донечера в Ресен, където ще представи историческата драма „Престоицата“ от Иван Вазов. Същата ноща театърът ще играе утре, неделя, в Джуклунция. Програмата на театъра за идната седмица предвижда: вторник в Павликени — „Накъде отиваш, момиче?“ от татарския писател Байджиев, среда в Свищов — „Накъде отиваш, момиче?“ — четвъртък във Велико Търново — „Накъде отиваш, момиче?“ — петък в Горна Оряховица — „Накъде отиваш, момиче?“ (днесно и вечерно представление).

ТЕЛЕВИЗИЯ
НЕДЕЛЯ — 12.1.
9.00 — ТТ за децата: „Градът на гауплиците“; 10.00 — „Залог по-голям от живота“ — повторение на шеста серия; 11.00 — Интервю: „Прави с нас, прави като нас, прави по-добре от нас“ — предаване от Берлин; 18.00 — Новини; 18.10 — „БТ — седмичен преглед“; 18.30 — филм за юношите; 19.00 — Концерт народна музика; 19.20 — „Атлас“; „Атлас“ — филм, първа част; 19.50 — „Лека нощ, деца!“, 20.00 — „По света и у нас“; 20.50 — Спортен запис; 20.35 — „Журналист“ — съветски игрален филм, втора серия; 22.05 — Музикален преглед; 22.35 — Новини.

АБОНИРАНЕТО

за вестник „Борба“
продължава
до 25 януари т. г.
Всички, които са пропуснали да се абонират, могат да сторят това във всички пощенски станции и при всички раздавачи.
Абонаментът от 1 февруари до края на годината е 2.86 лева, до края на първото полугодие — 1.30 лв.

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Предна птица с много вкусно месо. 4. Красива птица. 7. Кратко изложение на естетически, философски или социални проблеми в художествена форма. 8. Предводителят на антифеодалната селска война в Русия 1670—1671 година. 9. Научно или литературно произведение, отпечатано отложено. 12. Материалистически възглед, който отрича религията, отхвърля вярата в бога и други свръхестествени сили. 14. Разследване, извършване метерологични явления, с които се характеризира някоя област. 21. Писмен документ за право да се носи някакво отличие. 24. Уред за откриване с помощта на радиовълни точно къде се намират различни предмети. 25. Черно френско грозде. 26. Учреждение или заведение за обществени нужди. 27. Бойно

средство. 28. Родното място на Стоян Михайловски.

ОТВЕСНО: 1. Стихотворение от Хр. Ботев. 2. Войник от царската руска кавалерия. 3. В редица капиталистически страни — горната камара на парламента. 4. Петно. 5. Вятър, характерен за морските крабрежия. 6. Турска марка за тежест, подразделение на оката. 10. Нещо наизгодно на отелна връв или изплетено на венец (мн. ч.). 11. Растение без листа и зеленина. 13. Чувство за мърка. 15. Героиня на Ибсен. 16. Река в Югославия и България. 18. Опера от Лео Делиб. 19. Авторът на операта „Монок“. 20. Опера от Джакомо Пучини. 21. Риботовна мрежа. 22. Авторът на операта „Ако бях цар“. 23. Безредна, неорганизирана тълпа.

Съставил: Ст. ГРИГОРОВ

1	2	3	4	5	6
		7			
8			9	10	11
			12	13	
14	15	16			
			17	18	19
21	22	23			20
24			25		
		26			
27			28		

Отговори на новогодишната вита баница

3.19-22. Еда. 2-7. Ат. 6-5.11-16. Се-на. 4.10-1. Чад. 9.12-15-18. Тот. 8.30-21.24. Нена. 14-23. Ал. 17-26-29. 20. Готи. 27-33-42-36. Гана. 34-28-38.

Шар. 40-31-25-37-36-41. Дебати. 32-39-13-43. Нова. Да е честита новата година! Да богате нашата Родина!